

uredničko slovo

Dragi čitatelji,

evo nas po drugi put. Ovog puta s pozadinom i izvjesnim kapitalom u vidu prvog broja. Taj broj koji je ugledao svjetlo dana na izmaku ljeta 2017., bio je dakako vjetar u leđa, ali i uteg s kojim se nije bilo lako nositi. Lušku promociju popratio je velik broj znatiželjnika različitih profila, a naklada (istina nevelika) do zaključenja ovog broja broji posljednje slobodne komade. Reakcije su bile različite. Od pohvala i oduševljenja vizualnim identitetom i prijelomom grafičkog urednika Dina Cetinića, pojedinim tekstovima i suvremenim konceptom do prigovora da je sve to skupa bilo previše umiveno i izglačano bez disonantnih tonova i s nejasnom koncepcijom. Čuli smo i da je to najbolji časopis kojeg je dosad iznjedrio otok, ali da mu nedostaje oštrije žalac. Neki su zamjerali na nemaštovitosti na izboru imena, drugima (starijoj čitalačkoj publici) se opet učinio preavangardnim. Vjerojatno je nemali broj doživio Lanternu elitističkom publikacijom, koja se svjesno postavila iznad sredine u kojoj djeluje. Neki su ocijenili pretencioznom stvarati samo časopis za kulturu u tako maloj sredini. Najveća kritika ipak je došla od dijela naših suradnika koji nisu bili dovoljno motivirani, dijelom i zbog izostanka konkretnih reakcija čitalaca na sadržaj iznesenog, da napišu nešto slično/drukčije i za drugi broj. Upitali smo se, znači li to da naš časopis nema (dovoljno) čitalaca i da je još daleko od cilja stvaranja vlastite čitateljske publike.

S hipotekom tog pitanja i sumnje, nije bilo lako stvarati drugi broj. Daleko teže nego li prvi. Dugo smo čekali da zaključimo broj, čekajući da to bude to. Nismo sigurni da se taj trenutak i dogodio. No, jednom je trebalo staviti točku. I dalje smo u potrazi za idealnom koncepcijom i definicijom časopisa, animiranjem pojedinih pera koji mogu iznjedriti nove dimenzije. Sve smo svjesniji činjenice da zadaća uredništva ne počinje po primitku tekstova nego daleko ranije prije njegova začetka. Ono što nas veseli je velik broj novih suradnika i veći raspon tema i stilova. Ako je prvi broj dao naznaku, ovaj je definitivno iskoračio u šire otočke okvire. Nažalost, izostao je veći broj osvrta na sadašnji društveni trenutak i to se s pravom može označiti uredničkim neuspjehom. Kako bi zadržali aktualnost, odlučili smo protegnuti obuhvat tema sve do kolovoza 2018. Jer, i drugi broj predstaviti ćemo na jesen, a otok se ne živi samo ljeti.

U ovom broju zamijetiti ćete nekoliko tekstova o lumbliji koja je 2017. bila u žiži otočkih prijepora, kao i o Međunarodnim susretima umjetnika i pedesetoj obljetnici za kulturu iznimno važne 1968. Popratili smo i projekt „Luka mozaika“, ali i odlazak Gorkog Žuvele i Olivera Dragojevića. Zamijetiti ćete i dvije nove rubrike. U jednoj od njih u fokusu su riječi i scenski pokret. Od Mandićevski britke kritike do sanjarski nježnih izljeva ljubavi prema zavičaju; od neiskrivljenog do groteske. U drugoj rubrici postavili smo ljude u prvi plan. Kroz različite formate i lica prikazujemo one koji se izdvajaju i njihovo stvaralaštvo.

Nadamo se da ćete čitati ovaj časopis. Jedan od najvećih komplimenata dali su nam oni koji inače nisu od knjige, a prvi broj su pročitali. I dalje ne odustajemo od naše osnovne misije, a to je stvaranje ozbiljnog časopisa, s naglaskom na priložima koji promišljaju našu baštinu. I pritom ćemo se truditi da takav sadržaj, za kojeg se nadamo da će jednog dana biti dostojan dokument vremena, što više približiti čitateljima. Ali isto tako, ne odustajemo od časopisa koji je aktualan i polemičan. I zato pišite, reagirajte i kritizirajte. Jer tome služi časopis. (Ljeto 2018.)